de vogelstand zeer bevredigend. We hoorden en zagen veel buizerden, grote lijsters, merels, roodborsten, tjiftjaffen; verder alle soorten mezen, sijzen, goudhaantjes, boomklevers, veld- en boomleeuweriken, opvallend weinig spechten, 1 roodborsttapuit, geen zanglijster, terwijl de fitis en andere zomerzangers verstek lieten gaan. Mooie waarnemingen waren: 1 zingende koperwiek en enkele kepen (♂♂) in zomerkleed met zwarte kop.
Tenslotte moet ik nog vermelden, dat we tot viermaal toe ontmoetingen hadden met reeën, terwijl volgens Dr Dohm ook dassen en wilde zwijnen talrijk voorkomen.

LITERATUUR:
Dr B. Dohm, Die Kalkmulde von Gerolstein in der Eifel, 1930
— Die Wunder der Natur in der Umgebung von Daun, 1929.
— Im Riff (populair verhaaltje, fraaie afbeeldingen van fossielen), 1932.
Wegenkaart: Michelin 205.

Jan Waldorp, Delft

Over Ganzen, Reigers en nog wat

Het is een verheugend verschijnsel, dat er de laatste tijd van de zijde der ornithologen wat meer belangstelling komt voor Zeeland en dan met name voor Zuid-Beveland, Walcheren en Zeeuws-Vlaanderen.

Reigerkolonie bij Zuidzande

Hierdoor zal het misschien mogelijk worden binnen afzienbare tijd een meer gesloten reeks waarnemingen te krijgen uit dit zo vogelrijke gebied. In 1953/54 waren het vooral de ganzen, die in het centrum van de belangstelling stonden en met recht. In de Poel, het lage weilandgebied ten Zuiden van Goes zijn ieder jaar grote groepen *Kolganzen* te zien, terwijl op de landbouwgronden ten Noorden van deze plaats altijd *Rietganzen* huizen. In de eerste maanden van 1953 bevond zich in de Poel echter ook een klein groepje *Brandganzen*, na de ramp werden deze vogels, die we anders meestal op de schorren zien, ook elders binnendijks waargenomen. Mogelijk betrof het hier van Schouwen verjaagde vogels. *Rotganzen* zien we altijd langs de Zandkreek. Op de schorren in en rond het Sloe zitten bovendien ook vaak ganzen, die echter moeilijker te benaderen zijn.
De *Grauwe Gans* komen we hier en daar tegen. Op 31 Jan. 1953 werden in Oost-Zeeuws Vlaanderen *Kleine Rietganzen* waargenomen. Ook na de vorst-

periode van 1954 waren er overal ganzen, merkwaardigerwijs echter vaak verspreid in heel kleine groepjes van 2 of 3 ex. U ziet, ganzen te kust en te keur en dit is dan nog slechts een greep.
Een andere grote vogelsoort, die de belangstelling had, is de *Reiger*. De bekende kolonie in het Reigersbos bij Goes nl. moest verdwijnen, omdat het bos werd omgehakt. Het grootste deel van de vogels vond een nieuwe broedplaats op Tervaete bij Kloetinge. We hopen, dat ze daar kunnen blijven. Een merkwaardige kolonie bevindt zich bij Zuidzande in West Zeeuws Vlaanderen. Hier zaten in 1946 in een achttal bomen meer dan honderd bewoonde nesten. In latere jaren is de kolonie veel kleiner geworden, maar nog altijd de moeite, temeer daar hier de vogels zo prachtig kunnen worden waargenomen. Wist u overigens, dat in streken waar geen bomen zijn de reigers op de grond of in zeer lage struiken broeden?
Het is niet mogelijk nog veel meer te vertellen over het vogelleven in Zeeland, er zijn boeken mee te vullen. Vermeldenswaard zijn nog de enkele waarnemingen in Zeeuws Vlaanderen van *Roerdompen, Baardmannetjes* en *Waterrallen*. Broeden deze soorten hier? We weten het niet, de tijd en waarnemers ontbreken, om meer te weten te komen. Hoe zal het op Schouwen gaan na de droogmaking? We zouden er wel elke dag willen zitten. Veel gegevens zullen ook nog nodig zijn om tot daadwerkelijke bescherming te komen van de belangrijkste broed- en overwinteringsgebieden. Er is hier nog veel te doen voor de enthousiaste vogelaar en zijn moeite wordt steeds beloond, zoals uit het bovenstaande wel blijkt.

G. Middelman.

De Anemonenbekerzwam – *Sclerotinia tuberosa (Hedw.) Fuck*

Wij inwoners van Breda wonen in de buurt van twee bossen, nl. het Liesbos en het Ulvenhoutse bos, met een overdadige anemonenflora. Gedurende de paar jaren, dat we hier wonen, genoten we steeds weer opnieuw van deze heerlijke voorjaarsbloemen.
Maar deze winter kwamen we er achter, dat er ook nog zo iets als de Anemonenbekerzwam bestond, die op de wortelstokken van de Anemonen zou parasiteren.
Toen dan ook dit voorjaar de Anemonen te voorschijn kwamen gold onze belangstelling meer de zwam dan de bloeiende anemoontjes.
Op 14 April gingen we ons geluk beproeven in het Liesbos. En kijk, wat een verrassing, we vonden er honderden!

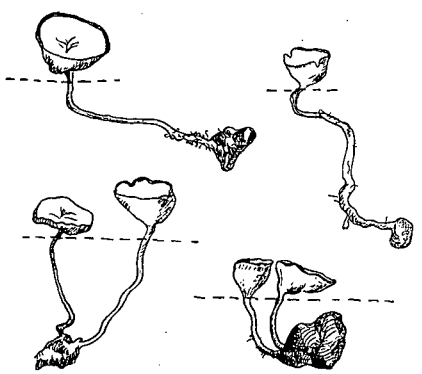

Anemonenbekerzwam Selerotinia tuberosa

Reeds bij de eerste sprong over een greppeltje belandden we er middenin. En juist langs dat greppelkantje zaten ze.
En langs alle andere greppelkantjes, die we braaf afzochten. Het bleek ons, dat ze niet midden in het anemonenveld zitten maar op kale of min of meer